

20
24

06

om

HUDEBNÍ REVUE

MINISTERSTVO
KULTURY

{ Nadace
Leoše
Janáčka

“YEAR OF”
“CZECH”
“MUSIC”
“2024”

B | R | N | O

OPUS MUSICUM
hudební revue
ročník 56/2024, č. 6
ISSN 0862-8505

redakce: Martin Pašek, tel.: 725 794 290, e-mail: martin.pasek@opusmusicum.cz,
Lukáš Pavlica, tel.: 603 765 654, e-mail: lukas.pavlica@opusmusicum.cz
typografie, sazba: Barbara Zemčík, jazykové korektury: Jolana Flašarová

marketing: Jana Janulíková, tel.: 606 717 732, e-mail: marketing@opusmusicum.cz
administrace: Jolana Flašarová, tel.: 777 296 936, e-mail: opusmusicum@opusmusicum.cz
kontakt: Krkoškova 45a, 613 00, Brno, tel.: 725 794 290, e-mail: redakce@opusmusicum.cz

www.opusmusicum.cz

obálka:

přední strana: **Marian Palla**, P. Büchler, pol. 70. let, akryl na plátně, foto: Vít Mádr
zadní strana: **Marian Palla**, Jiří Zahradka, 2020, kombinovaná technika na plátně, foto: Vít Mádr, Jiří Zahradka

recenzenti čísla: Jan Ciglbauer, Martin Pašek, Zuzana Petrášková, Stanislav Tesař

Povoleno MK ČR pod č. 5652, cena jednoho čísla 100 Kč, roční předplatné: 500 Kč.
Objednávky ročního předplatného i jednotlivých čísel přijímá administrace redakce.
Číslo účtu pro předplatné: **6990730287/0100**

vydává: Opus musicum, obecně prospěšná společnost, za finanční podpory Ministerstva kultury ČR,
Nadace Leoše Janáčka, Nadace Český hudební fond, Statutárního města Brna a příspěvků soukromých osob.

Vychází šestkrát do roka.

Opus musicum je recenzovaným časopisem.

Opus musicum o. p. s., řídí správní rada ve složení: Patricie Částková, Lucie Šilerová, Martin Flašar,
redakční rada pracuje ve složení: Jiří Čevela, Dan Dlouhý, Šárka Havlíčková Kysová, Ondřej Jirásek, Vladimír Maňas, Michal Nejštek,
Viktor Pantůček, Jana Spáčilová, Jiří Suchánek, Pavel Sýkora, Jaroslav Šťastný, Miloš Vojtěchovský a Miloš Zapletal.

Nevyžádané rukopisy se nevracejí. Redakce neodpovídá za programové změny, které jí pořadatelské agentury neoznámí.
Za obsahovou správnost textu ručí autor. Názory autorů nemusejí vždy vyjadřovat stanovisko redakce. Osobní návštěvy redakce
pouze po předchozí telefonické domluvě.

Rok se s rokem sešel a 2025 již pomalu klepe na dveře – ve znamení posledních dozvuků oslav Janáčkova jubilea a Roku české hudby vám přinášíme poslední letošní číslo, které otevírá studie *České a moravské poutnické písně* Františka Malého. Studie autorského dua Markéta Herzánová Vlková a Martina Dvořáková zjišťuje, co hledají hudebníci v digitální knihovně. Toto bádání je prezentováno na výsledcích průzkumu v Moravské zemské knihovně. V rubrice Kompozice je Petrem Mečkovským dokončen analytický seriál o skladbách vzniklých pro letošní temné hodinky Velikonočního festivalu duchovní hudby a závěrečného dílu se dočkal rovněž cyklus Martina Paška *Co mi Janáček dal* přibližující kompoziční poznámky Osvalda Chlubny. Popovídali jsme si s britským muzikologem, publicistou, pedagogem a popularizátorem Janáčkova díla Nigelem Simeonem, který byl mj. na letošním ročníku festivalu Janáček Brno právem oceněn Pamětní medailí Leoše Janáčka! Rubrika Zprávy-Události opět „nabobtnala“ – kromě dokončení článku o festivalu Forfest se můžete těšit na shrnutí nebývale úspěšného ročníku Expozice nové hudby. Číslo uzavírají recenze, například knihy *Osud a Výlety páně Broučkovy* od Jiřího Zahrádky z pera právě Nigela Simeona (přel. Jiří Čevela). ■ Přejeme Vám příjemně strávené chvíle s letošním posledním číslem, poklidné vánoční svátky a šťastný start roku 2025!

Lukáš Pavlica, redaktor

STUDIE	Co hledají hudebníci v digitální knihovně? Výsledky průzkumu v Moravské zemské knihovně • MARKÉTA HERZÁNOVÁ VLKOVÁ, MARTINA DVOŘÁKOVÁ • Jak vyhledávat digitalizované hudebniny	6
	České a moravské poutnické písně • FRANTIŠEK MALÝ • Hymnografická sonda do českého a moravského repertoáru	21
KOMPOZICE	Tenebrae na Velikonočním festivalu duchovní hudby IV. • PETR MEČKOVSKÝ • Analýza Lamentací Jaroslava Pelikána	27
GALERIE – KNIHOVNA	Osvald Chlubna: Co mi Janáček dal VI. • MARTIN PAŠEK • Dosud neznámé teoretické dílo významného brněnského skladatele	41
ROZHOVOR	„Janáček nemůže být konvenční“ aneb s Nigelem Simeonem o hudebním dramatu, dirigování a superschopnostech • LUKÁŠ PAVLICA • Přední janáčkovský odborník v rozhovoru s naším redaktorem	46
ZPRÁVY – UDÁLOSTI	Expozice nové hudby • TEREZA OPÁLKOVÁ, PETR MEČKOVSKÝ • Ohlédnutí za dalším z brněnských hudebních festivalů	53
	Pětatřicátý ročník Forfestu Kroměříž (2. část) • VOJTĚCH MOUŽIŠ • Ohlédnutí za letním festivalem	67
	Zájem o dílo Bedřicha Smetany stále trvá – mezinárodní konference Bedřich Smetana a národní uvědomění • TAMARA BLAHOVÁ • K výročí Bedřicha Smetany	75
	Smetana v jednom ohni. Reflexe na koncert projektu Kult ohně: Cult Of Fire & Bohemian Symphony Orchestra Prague • GABRIELA STAŠOVÁ • Smetanova hudba ve spojení s black metalem	83
KRITIKA	Jiří Zahrádka: Osud a Výlety páně Broučkovy / Fate & The Excursions of Mr Brouček • NIGEL SIMEONE • Druhý z nových monografií Janáčkových oper	87
	Matthias Herrmann (ed.): Überdada, Componist und Expresionist. Erwin Schulhoff in Dresden. Mit Briefen, Dokumenten und seinem Tagebuch • LENKA PŘIBYLOVÁ • O drážďanském působení hudebního modernisty	90
	Lukáš Berný: Jiří Šlitr. Doktor Klavír. • PETR CH. KALINA • Publikace vydaná v roce Šlitrova stého výročí	94

Pětatřicátý ročník Forfestu Kroměříž

(2. část)

Komorní sestavy tvořené dvojicemi nástrojů jsou v letošním ročníku Forfestu častým jevem. Slyšeli jsme již duo akordeon housle, erhu a klavír, zpěv a varhany, violu a varhany, čeká nás ještě duo flétna a kytara. Sobotní odpoledne 29. června patřilo v konferenčním sále Muzea Kroměřížska duu housle a kytara. Na housle hrál Pavel Popelka, na kytaru Lukáš Herůdek. Oba jsou to ještě mladí interpreti, narozeni v roce 2000, tedy v posledním roce 20. století, oba nastoupili na konzervatorní studia teprve až po maturitě na střední průmyslové škole, na svoji uměleckou dráhu se připravují velmi svědomitě, mají velké umělecké plány do budoucna. Svoje umělecké partnerství chápou zcela rovnocenně, patrně je to již z programové sestavy, kterou nabídli dramaturgii Forfestu.

Uvedli se rozsáhlou skladbou *Sonata serenata* Jana Nováka. Připomeňme, že jinou skladbu tohoto autora do svého programu zařadila jen o den dříve v chrámu sv. Mořice dvojice viola a varhany Pavla a Pravoslava Březíků. Dále zařadili skladbu *Pražský kaleidoskop* rusko-židovského skladatele Jana Freidlina. Inspiraci autor načerpal v našem hlavním městě. I dílo Jiřího Matyše jsme měli možnost již slyšet, o den dříve, na jiném koncertě. Provedl ji soubor Trio Aperto. Nyní jsme vyslechli Matysovu *Suitu pro housle sólo*. Všechny následující skladby dvojice Popelka-Herůdek byly ve znamení především virtuosně pojatých kytarových kreací. Autorem tří skladeb pro sólovou kytaru se souhrnným názvem *Fandango* je slavný Joaquín Rodrigo. Pětidílný cyklus krátkých charakteristických vět Manuel de Falla nazval *Siete canciones populares españolas*. Následovalo dílo pro sólovou kytaru z pera Ástora Piazzolly, nese název *Historie tanga*. Ještě jednu skladbu tohoto autora jsme na koncertě vyslechli, byl to závěrečný koncertní přídavek. Ovšem deklarovanou závěrečnou

VOJTĚCH MOJŽÍŠ

skladbou koncertu byly *Rumunské tance* Bély Bartóka. Vyslechli jsme je ve zdařilé úpravě pro housle a kytaru, jejímž autorem je Lukáš Herůdek.

VientoMarero duo je soubor ostravských umělců, flétnistky **Michaely Meca** a jejího chotě, kytaristy **Jiřího Meca**. Na koncertních pódiih toto seskupení není nováčkem, získalo již dostatek cenných zkušeností. Příznivou shodou okolností právě toto vystoupení je dvoustým koncertem souboru. Na kroměřížský Forfest přijeli s bohatým, v mnoha směrech objevným repertoárem. Přednesli jej 30. června odpoledne v Muzeu Kroměřížska.

Michaela a Jiří Mecovi. Foto archiv festivalu

Českou skladbou v programu je *Pohlazení*. Napsal ji ostravský skladatel Eduard Schiffauer. A to pohlazení je v průběhu skladby opravdu slyšet. Je pomalým, rozvázným dialogem, končícím smírným gestem, obsaženým v závěrečném konsonantním akordu. Dalším z českých skladatelů je Francizek Humel, jeho skladba nese název *Espuna marina*. Ze slovenské tvorby jsme vyslechli kompozice inspirované přírodou.

Světovou premiéru měla skladba *...a voda byla opět čirá* od Petera Machajdika, stejnou provenienci lze přiznat i na Slovensku působícímu ruskému skladateli a klavíristovi Jevgeniji Iršaiovi. V průběhu koncertu zazněly dvě jeho kompozice *Luna e barca, vento e mare a Morning Rainbow*. Širší mezinárodní hudební scénu v programu dua VientoMarero zastupují dva skladatelé, Řek Michalis Andronikou se dvěma kompozicemi – *Flow* a *Journey to Harmony*, a Francouz Alexandre Glizé s trojvětým cyklem *Vientos*.

Jiří Meca je kytarista velmi dobře technicky vybavený. Hraje přesně, vyrovnaně, suverénně zvládá všechny specifické nástrahy kytarové hry, zejména flažolety odstupňovaná vibrata, různé dynamické úrovně. Je proto i pevnou oporou flétnovým partům své umělecké i životní partnerky Michaely Meca. Ta dobře zvládá netradiční způsoby flétnové artikulace, hraje plným tónem, s citem a grácií. Oba s přehledem interpretují jak rozsáhlé, cyklické kompozice (*Sonáta č. 1 in E* Luboše Bernátha, *Vientos* Alexandra Glizé), tak i ty poněkud kratší (Michalis Andronikou, Franczisek Humel).

Michal Novenko je profesorem Pražské konzervatoře, systematicky se věnuje tradičním kompozičním technikám a varhanní hře. Do programu letošního Forfestu byly zařazeny dva jeho varhanní koncerty. Ten první se konal v neděli 30. června ve 20 hodin u svatého Mořice za okolností mimořádně dramatických, dokonce dramatičtějších, než jaké příroda přinesla minulou středu na stejném místě duu **Higano, Kolař**. Již odpoledne se nebe setmělo a nad Kroměříž se přihnaly černé mraky, nastala silná bouře s přívalovými dešti. Před koncertem však živly na krátko utichly, takže posluchači mohli do Mořice přijít téměř suchou nohou. Živel však zcela neustal a zlověstné blesky o sobě nechaly vědět skrze gotická chrámová okna po celou dobu koncertu.

Michal Novenko, Jana Koucká. Foto archiv festivalu

Obě svá vystoupení Michal Novenko pojal v podstatě autobiograficky, tedy jako autorské recitály. Má totiž vsuktnout co nabídnout. Začal *Preludiem pro F. L. Věka*. Touto svojí meditací připomenul starobytlou krásnou duchovní píseň, kterou před ním, v oblíbeném českém televizním seriálu z období národního obrození, adaptoval skladatel Jiří Srnka. Koncert pokračoval skladbou Jitky Snižkové *Středověká reminiscence č. 2*, variací na chorál Svatý Václave. Michal Novenko zařazením tohoto titulu vyjádřil svoje sympatie nejen ke skladateli, ale i k dané tématice. Vokální party koncertu přednesla **Jana Koucká**. Její sonorní hlas bylo slyšet v Novenkově skladbě *In honorem Sanctae Ludmilae*. Hrubý zvuk i tichá pianissima nabídla další kompozice zkušeného autora a interpreta, *Sfogava con le stelle, fantasia na motivy C. Monteverdiho*. Svůj obdiv k dílu Bohuslava Martinů Michal Novenko vyjádřil zařazením tří jeho drobností, *Písně nábožné, Panna Maria a Vigilie*. *Panna Maria* pochází z Martinů *Písníček na jednu stránku*, zpívala opět Jana Koucká. Prosadila se rovněž v Novenkově písni *Ave Maria*. Sólovou varhanní kompozicí je *Fantasia Mallorquiana*, jedná se o jakousi duchovní reminiscenci. V premiéře na koncertě Forfestu zaznělo Novenkovo *Benedicamus Domino*. Toto

zvolání interpretovala zpěvačka při důstojné chůzi chrámovou lodí směrem k oltáři. Závěr tohoto dramatickými přírodními okolnostmi poznamenaného koncertu patřil vzpomínce na Novenkova oblíbeného učitele, profesora Františka Kovaříčka. Jeho *Díkuvzdání* začíná nenápadně, z ticha, a končí velkolepým chorálně pojatým plénem.

V podstatě stejný program, ale bez vokálních skladeb, přednesl varhaník o den později v Dómu svatého Václava v Olomouci na svém druhém koncertě v rámci letošního Forfestu.

Our Young Orchestra je projekt studentů konzervatoře Bruno Maderny v italské Ceseně. Jsou do něho zapojeni hudebníci z několika zemí, ze San Marina, Ruska, Japonska a Itálie. Poprvé se tento orchestr představil v roce 2021 v bazilice San Domenico v Ceseně s barokním repertoárem. Letos jeho členové do Kroměříže na Forfest přijeli výhradně se soudobou hudbou.

Our Young Orchestra (San Marino). Foto archiv festivalu

Jejich koncert se konal v úterý 2. července 2024 v barokním Chrámu sv. Jana Křtitele a byl uspořádán ve spolupráci s Maskfest International festival San Marino. Členové OYO vystoupili, všichni decentně oděni v bílém, ve složení **Anastasia Egorova** – soprán, **Constanza Dalmon**te – trubka, **Umberto Frisoni** a **Viola Muzzi** – housle, **Antonio Giola** – viola a **Sofia Camazzini** – violoncello. Na programu jejich vystoupení bylo sedm kompozic, vybraný repertoár

vykazoval vzácnou jednotu použitých kompozičních prostředků. John Luther Adams: *Dream of the canion wrean* pro smyčcové kvarteto, Stefano Benvenuti: *Meat Ticket* pro ženský hlas, trubku a smyčcové trio, Antonio Gioia: *Chiaroscuro* pro ženský hlas a smyčcové kvarteto, Giulio Piras: *La forza della luce* pro smyčcové kvarteto, Silvia Colasanti: *Alle piccole e grandi ombre* pro lidský hlas a violoncello, Massimiliano Messieri: *Liriche Sacre* jedenáct veršů ze Starého zákona pro ženský hlas a smyčcové kvarteto, Shai Cohen: *Circle of time* pro trubku a smyčcové kvarteto.

OYO, Anastasia Egorova (Rusko). Foto archiv festivalu

Bylo patrné, že interpreti jsou v provádění soudobé hudby velmi dobře vyškoleni, že ji zvládají stejně dobře, jako tradiční hudební směry. Hráli se zaujetím, z jejich výkonu vyzařovala radost a sebeuspokojení. Adamsův smyčcový kvartet je skladba krátká, ve volbě nápadů velmi úsporná. Prostřednictvím sestupných glissand autor vytváří až snovou náladu. Benvenutiho skladba kombinuje a prolíná tři různé barevné elementy – smyčcové trio, ženský hlas a trubku. Slyšíme zde dlouhé držené tóny i punktuální vstupy. Violista souboru, Antonio Gioia je autorem skladby *Chiaroscuro*. Ženský hlas se v ní nenápadně, až tajuplně vynořuje ze sekundových souzvuků

a pianissima hraných glissand smyčců. Smyčcový kvartet Giulia Pirase ve třech částech přináší jemnou, až snovou náladu. V první převažují zvuky netónové povahy (poklepy a jiné, zejména šumové prvky), postupně se však v předivu začínou prosazovat melodické elementy, které v cyklu nakonec výrazně převládnu a navodí dojem až Schubertovské zpěvnosti. Lidský hlas v duu Silvie Colasanti není zpěvní, ale recitační. Přednesla jej sekundistka kvarteta. Nadřazený part violoncella je zádušný a přitom virtuózní, stavba díla má gradační průběh, posledním vyřčeným slovem je „*morte*“. Starozákonní téma ve své vokálně instrumentální kompozici zhudebnil Massmiliano Messieri. I on začíná tajuplně sekundovými souzvuky smyčcového kvarteta v nízké dynamice a končí naléhavě projasněným tonálním souzněním. Spojení smyčcového kvarteta s trubkou v závěrečné skladbě koncertu, v Cohenově *Circle of time*, zejména ve virtuózních pasážích, evokuje koncertantní princip. V celkovém vyznění, zejména díky rezonančnímu potenciálu chrámového prostoru svatého Jana Křtitele, však mnohem více převládá dojem důstojnosti a vznešenosti.

Díky za tento neobyčejně poutavý a kultivovaný program. Byl ve volbě kompozičního stylu a jeho výrazových prostředků velmi neobvyklý, poutavý. Předposlední koncert Forfestu 2024 se uskutečnil 3. července v Chrámu sv. Mořice. Spolupodílely se na něm dvě výrazné skladatelské osobnosti české duchovní hudby, **Martin Flašar** a **Karel Hiner**.

Úvodní část večera patřila souboru **Ensemble Serpens Cantat**, tvořeném vokální dvojicí **Allice Ondřejková** a **Jan Ondřejka**, varhanicí **Ilonou Růčkovou** a houslistou **Martinem Flašarem**. Vyslechli jsme v ní tři Flašarovy kompozice. Nejprve *Salve Regina* pro soprán a varhany, následovala skladba *White* pro varhany. *Te Deum laudamus* Flašar zkomponoval pro obsazení celého souboru. Jeho hudba není nikterak

Karel Hiner. Foto archiv festivalu

výbojná, následuje hudební myšlení mistrů 19. století, je však prodchnuta poklidem a hlubokou zbožností. Ve druhé části večera zněla v autorské interpretaci varhanní hudba Karla Hinera. Na programu byla jeho skladba s dlouhým názvem *Kryštof Harant z Polžic a Bezdržic a na Pecce*, op. 21. Celou jí prostupuje podmanivé téma převzaté ze staré duchovní písně. Autor je zpracovává variačním způsobem, obklopuje barvitě registrovanými epizodami. I zde se pohybujeme převážně na úrovni vyjadřovacích prostředků hudby 19. století. Nelze si nevsimnout náznaků popisnosti, souvislosti s mimohudebním tématem, naznačeným v titulu skladby. Zbožnost spojená s vlastenectvím je charakteristickým rysem Hinerovy rozsáhlé varhanní cyklické kompozice nazvané *České nebe*, op. 20. Má sedm částí s výmluvnými názvy: *Výkřik – sv. Ludmila, Sv. Václav – tři meditace, Odhodlání – sv. Vojtěch a bratr Radim, Boží zbrojnoš – sv.*

Prokop, Královská dcera – sv. Anežka česká, Žena to mocná – sv. Zdislava, Stvoření. Autor v tomto svém díle účelně střídá homofonní a polyfonní úseky, historizujícího dojmu dosáhl zejména častým užíváním kvintových souzvuků. Jednotlivé části cyklu byly od sebe oddělovány až příliš dlouhými přestávkami (patrně za účelem zásadních změn v registraci), což ovšem bylo na škodu plynulému vyznění díla.

Letošní Forfest byl zakončen v konferenčním sále Muzea Kroměřížska ve čtvrtek 4. července odpoledne koncertem elektroakustické hudby. Za zpěvu ptactva a místy i za hlaholu věžních hodin, doléhajících dovnitř od sv. Mořice, na něm zaznělo šest kompozic dvou výrazných osobností české elektroakustické scény, reprezentujících dvě generace tohoto specifického hudebního žánru. V kontextu vývoje evropské hudby je to žánr velmi mladý. Jeho počátky spadají do padesátých let, minulého století, nicméně i za tak krátkou dobu již prošel bouřlivým vývojem jak technickým, tak i estetickým. Ten technický je patrný velmi výrazně, neboť jde ruku v ruce s bouřlivým vývojem v oblasti reprodukce a záznamu zvuku posledních desetiletí. V současné době však zde začíná být výrazně patrný i vývoj v oblasti estetické.

Přímo hmatatelné doklady tohoto vývoje můžeme nalézt v programu koncertu. **Rudolf Růžička** (ročník 1941), patří do zakládající generace elektroakustické hudby u nás. V průběhu koncertu zazněly tři jeho skladby *Celula*, *Arcanum* a *Discordia*. **Michal Rataj** (ročník 1975), byl zastoupen skladbami *Oratorium electronicum*, *Dreaming life* a *Spectral shapes*.

Zatím, co Růžička začínal tvořit hluboko v éře analogové, prací s magnetofonovým pásem a tónovými generátory v rozhlasových studiích, Rataj pracuje již výhradně s digitálními technologiemi a datovými soubory v počítači, které má k dispozici mnohem snadněji. Růžičkova řeč je kontinuální, z hlediska výrazových prostředků

úsporná. Rataj, právě díky tomu, že má k dispozici mnohem rozmanitější a snadněji ovladatelný arzenál, může svým příznivcům nabízet efektnější zpracování. Nevzdává se použití tónových struktur a netransformovaných témbřů tradiční hudební řeči. Co je však oběma skladatelům společné, to je seriózní přístup k hudební tvorbě, invence a neutuchající tvůrčí hledačství. V této souvislosti však nelze nepřipojit jednu poznámku: Koncert elektroakustické hudby nelze do hudebního festivalu se standardizovanou provozovací praxí (běžný koncertní sál s obvyklými akustickými parametry) začlenit jen tak. Elektroakustická produkce, tedy taková, která spočívá výhradně jen na akustickém parametru, vyžaduje specifickou péči při své prezentaci. V prvé řadě je třeba adekvátního poslechového prostředí, koncertní sál, který musí být akusticky zcela izolovaný od okolí a má nulovou vlastní akustickou charakteristiku. Neméně důležité je však i vhodné reprodukční zařízení, které nabízí dostatečný ambitus jak frekvenční, tak i dynamický a příslušnou prostorovost (vícekanálovou reprodukci). To se organizátorům Forfestu nepodařilo zajistit. Nicméně prozřetelnost a odvaha, s jakou se tento koncert i v méně příznivých podmínkách letos podařilo uskutečnit, svědčí o inspirativní a mimořádně kvalifikované dramaturgické práci. Díky za to.

Rozhovory o hudbě

Nedílnou součástí Forfestu se staly pořady s názvem Rozhovory o hudbě. Konají se v posledních letech během každého ročníku ve Sboru Jana Blahoslava na Riegrově náměstí, nebo v intimním prostředí kroměřížského Zahradního ateliéru. Jejich dramaturgyní je prof. Zdena Vaculovičová. Jsou to neformální zamyšlení nad životní dráhou a uměleckou tvorbou skladatelů, kteří si během let vytvořili hlubší vztah k tomu festivalu a k jeho ústřední myšlence.

Vernisáž výstavy EQUILIBRIUM – Hledání rovnováhy – Slezskoostravská galerie Ostrava. Foto archiv festivalu

Loňský festival formou Rozhovorů připomenul život a dílo takových skladatelských osobností, jako například Ivana Loudová, Ilja Hurník, Jan Novák, Milan Slavický.

V rámci letošního pětatřicátého ročníku Forfestu se Rozhovorů uskutečnilo celkem devět. Až na tři to byly vzpomínky na osobnosti, které nás již opustily. Patří mezi ně Miloslav Ištván, Jiří Matys, František Emmert, Alois Piňos, Josef Adamík, Ilja Zeljenka. Osobně o svých osudech a o své kompoziční tvorbě přišli pohovořit tři skladatelé: Vít Zouhar, Jan Grossmann a Jan Vrkoč.

Přednášky

Na programu letošního ročníku Forfestu Kroměříž byly i dvě přednášky. První z nich připravil **Ivan Bierhanzl**, konala se v sobotu 22. června odpoledne v Muzeu Kroměřížska. Referent přiblížil životní osudy a uměleckou tvorbu významného českého dirigenta a skladatele Karla Ančerla. Připomenul zejména období válečných let, kdy byl jako žid spolu s ostatními členy rodiny krutě pronásledován. Přežil jako jediný. Po odchodu Rafaela Kubelíka do exilu stál jako dirigent téměř celá dvě desetiletí v čele České filharmonie.

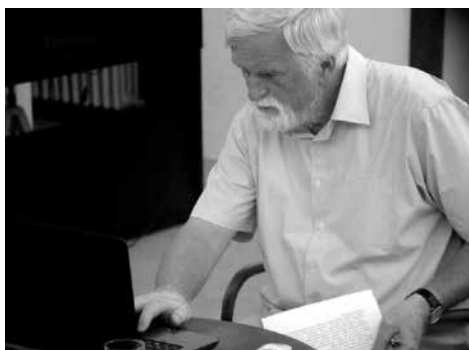

Zahradní ateliér. Foto archiv festivalu

Americký muzikolog a skladatel **Laurence Sherr** referoval v neděli 23. června v přednáškovém sále Muzea Kroměřížska o jiném bolavém tématu z válečných dějin poloviny dvacátého století. Jeho přednáška měla název *Hrdinové holokaustu: Vzpor v Terezínském ghettu*. Soustředil se zejména na osudy skladatelů Hanse Krásky a Viktora Ullmanna. Při té příležitosti prezentoval i svoje vlastní kompoziční dílo. Jeho skladba *Elegie a vize* pro violoncello byla inspirována holocaustem, přednesl ji **Štěpán Filípek**.

Kolokvium 2024. Laurence Sherr (USA) a Elena Leňanová (Slovensko). Foto archiv festivalu

Kolokvium 2024. Vladislav Grešlík (Slovensko). Foto archiv festivalu

Kolokvium

Ve dvouročním cyklu se v rámci Forfestu v Kroměříži konají mezinárodní kolokvia, na nichž muzikologové, teoretici umění a publicisté referují na témata spojená s ideou festivalu – Duchovní proudy v současném umění. Konkrétní zadání letošního ročníku znělo: Specifika vnímání současného umění.

Během tří dnů 23. až 25. červnem zaznělo v přednáškovém sále Muzea Kroměřížska celkem 20 příspěvků. V tištěné podobě budou zahrnuty do sborníku, který následně vyjde pod hlavičkou Forfestu 2024.